

«Ой вийду я у садочок...»

Руданський Степан Васильович

Ой вийду я у садочок —
В садочку калина,
Край калини шовком шиє
Любая дівчина.

Подивлюся на калину —
Вона розпукає!
Подивлюся на дівчину —
Дівча обіймає.

Тая ж сама калинонька,
Та вже завинулась;
Тая ж сама дівчинонька,
Та вже відвернулась.

Завинулась калинонька
Та й не розпукає;
Відвернулась дівчинонька
Та й не поглядає.

Ой вийду я у садочок,
Буду виглядати,
Чи не вийде моя мила
Рути підливати.

Вийшла мила, походила,
Рути не підлила,
Тільки верхи позривала,
На воду пустила!..

Тая ж рута зелена,
Та цвіту немає;
Та ж дівчина молодая,
Та вже не кохає.

Стоптав би я тебе, руто, —
Та з жалю не можу;
Забув би я тебе, мила, —
Забути не можу!

Ой вийду я у садочок,
Стану край віконця,
Чи не вийде моя мила
Ще раз до схід сонця?

А милая, як не тая,
Спить собі, дрімає
Та нового молодого
К серцю пригортає.

Тії ж очі, тії брови,
Та не той хлопчина;
Та ж голубка коло нього,
Та вже не дівчина.

Прострілив би я вас з лука!
Та з лука не палко!
Положив би вічно спати,
Та все чогось жалко!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/oi_vyidu_ya_u_sadochok